

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3557 van 12 november 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats : X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraakse nationaliteit, op 3 september 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat C. VAN GOETHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2), van het internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna : Conventie van Genève). Hij herhaalt in essentie zijn asielrelaas en besluit dat hij wel degelijk voldoet aan de in het voormelde artikel gestelde criteria.

2.1. De bestreden beslissing luidt als volgt :

“Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend. Dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde te zijn gevlucht uit Irak omdat u als Yezidi-Koerd werd gediscrimineerd. U verwees hierbij naar een werkervaring die u in de stad Dohuk had. U werd op uw werk weggepest van zodra men wist dat

u een Yezidi bent. U gevraagd of u buiten deze nare werkervaring nog andere problemen heeft gekend, antwoordde u dat dit niet het geval was maar lichtte u toe dat u als Yezidi wel “in het algemeen werd gediscrimineerd” door moslims. U verwees naar beledigingen, vuile woorden, pestgedrag, en het feit dat u eens werd achternagezeten (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde weliswaar dat uw leven in gevaar was, maar u gaf hiervoor als uitleg enkel het feit dat u als Yezidi-Koerd werd gediscrimineerd. Bovendien verklaarde u uitdrukkelijk dat u in uw eigen dorp, een Yezidi-dorp, wel af en toe aan de slag kon en bovendien in veiligheid was. U voegde er evenwel aan toe dat u in uw dorp een geïsoleerd bestaan leidde aangezien het omwille van de algemene discriminatie ten aanzien van Yezidi's niet raadzaam was om ergens anders te gaan studeren of werken. Als concrete vluchtaanleiding verwees u ook enkel naar het feit dat u een Yezidi bent, bijgevolg geen werk vond en aldus gediscrimineerd wordt. De door u aangevoerde elementen zijn onvoldoende om te kunnen stellen dat u omwille van uw geloofsovertuiging persoonlijk en daadwerkelijk werd geïsoleerd met het oog op vervolging. U haalt in concreto als vluchtaanleiding enkel uw negatieve werkervaring in Dohuk aan. Nergens uit uw relaas blijkt dat u ooit met de Noord-Iraakse autoriteiten moeilijkheden heeft gekend. De problemen die u aanhaalde met derden heeft u klaarblijkelijk ook nooit aangekaart bij uw overheden. Bijgevolg kan op dit ogenblik bezwaarlijk worden gesteld dat u, omwille van één van de redenen van de Vluchtelingenconventie, nl. het feit dat u een Yezidi bent, hun hulp of bescherming zou worden geweigerd. U antwoordde dat alle Yezidi gediscrimineerd worden en ook dat jullie allemaal het risico lopen om te worden gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en p. 8). U staat dit echter niet aan de hand van concrete feiten en gebeurtenissen die zich ten aanzien van uw persoon zouden hebben voorgedaan. U stelt dat Yezidi's worden geïsoleerd en bedreigd maar wanneer u gevraagd wordt dit te concretiseren stelt u enkel, in het algemeen, dat Yezidi's worden gediscrimineerd. In uw concreet geval kan u enkel de pesterijen op de arbeidsmarkt van Dohuk aanhalen.

De door u aangebrachte elementen zijn aldus onvoldoende ernstig, noch zwaarwichtig genoeg om gewag te maken van een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Tot slot wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie in Noord-Irak op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

2.2. Verzoeker doet in zijn verzoekschrift in essentie gelden dat ingevolge de radicalisering die plaatsvindt in Irak, en dus ook in Noord-Irak, het algemene relatieve veiligheidsgevoel dat voor kort bij de Yezidi's aanwezig was, weg is. Verzoekers dorp staat bij radicale islamieten bekend als Yezidi-dorp, en is dus een ideaal doelwit. Waar de verwerende partij verzoeker verwijt geen hulp gezocht te hebben bij de autoriteiten, verwijst verzoeker naar de steniging van een minderjarig Yezidi-meisje door een honderdtal mannen, waaronder een aantal geüniformeerde Iraakse agenten, om de sfeer te schetsen waarin verzoeker leeft.

2.3. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houdt op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (R.v.St., nr. 93.571, 27 februari 2001).

Met de verwerende partij kan worden vastgesteld dat verzoeker, die zijn asielaanvraag baseert op zijn verklaringen steunde op de algemene discriminatie van Yezidi-gelovigen, waardoor zij het onder andere moeilijk zouden hebben om werk te vinden enerzijds, en op zijn eigen ervaring met discriminatie op de werkvloer anderzijds, niet aannemelijk maakt dat de

discriminatie waarvan hij het slachtoffer zou zijn geweest wijzen op een systematische en persoonsgerichte vervolging.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de Yezidi-gelovigen in het algemeen, en de inwoners van verzoekers dorp in het bijzonder, een ideaal doelwit vormen voor de radicale elementen in Irak en verzoeker geen bescherming kan genieten van de plaatselijke autoriteiten, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn asielrelaas steunt op discriminatie op de werkvloer en nooit melding heeft gemaakt van problemen met de Noord-Iraakse autoriteiten. In die optiek is de argumentatie aangaande het ontbreken van nationale bescherming te vaag en niet afdoende aangetoond.

2.4. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat verzoeker er niet in is geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken. Het middel is niet gegrond.

2.5. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde dat hem de subsidiaire beschermingsstatus zou worden toegekend, "aangezien hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, vrijwel zeker opnieuw zal geviséerd worden omwille van zijn geloofsovertuiging". De Raad stelt echter vast dat verzoekers verklaringen niet van die aard zijn dat in zijn hoofd een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), zou kunnen worden aangenomen.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar de algemene toestand in Noord-Irak, kan worden volstaan met de vaststelling dat in de bestreden beslissing, onder verwijzing naar de stukken van het administratief dossier, wordt gesteld dat in deze regio geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verzoeker weerlegt dit motief niet, zodat het als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoont dat hem ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 november 2007 door:

Mevr. A. WIJNANTS,

rechter in vreemdelingenzaken,
wnd. voorzitter,

Dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

A. WIJNANTS.